

på, hvornår vi skal sige fra. Og her må vi sige fra – ikke over for Østrig og østrigernes demokratiske ret til at sammensætte deres parlament, som de har, og den regeringsdannelse, der er kommet ud af det, men det er jo heller ikke det, der reagerer imod.

Det, der reagerer imod, er, at et stort regeringsparti i den østrigske regering står for synspunkter og holdninger, som giver mindelser om det værste i Europas historie tilbage i 1930'ernes og 1940'ernes Nazityskland. Det er dét, der bliver sagt fra over for, det er de konkrete holdninger, som Jörg Haider og Frihedspartiet repræsenterer, det er ikke selve regeringsdannelsen.

Og så må jeg spørge hr. Frank Dahlgaard: Har hr. Frank Dahlgaard selv gjort sig den overvejelse, hvordan det ville have set ud, hvis den danske statsminister havde sagt til de andre 13 regeringschefer, at Danmark ikke ønskede at deltage i en aktion over for Frihedspartiet og Jörg Haideres synspunkter og det, de repræsenterer? Det ville efter min opfattelse og efter den danske regerings opfattelse ikke have været klædeligt.

Peter Skaarup (DF):

Justitsministeren kommer med en række synspunkter om spørgsmålet, og jeg må sige, at jeg er fuldstændig enig i, at der er grund til at tage afstand fra alt, hvad der foregik i nazitiden. Og jeg tror heller ikke, der er nogen politiske partier i Danmark, der er uenig i det, justitsministeren siger her. Men dér, hvor jeg tror enigheden hører op, er med hensyn til den måde, EU-landene har gjort det på: Man reagerer med at iværksætte diplomatiske sanktioner over for et normalt venligsindet land som Østrig.

I den forbindelse vil jeg godt spørge justitsministeren, om justitsministeren forudser, at noget lignende kunne ske over for andre lande i EU. Det må jo ligesom være den indbyggede logik, at hvis man mener, det er i orden med diplomatisk indblanding over for Østrig på grund af regeringsdannelsen, kunne vi jo forestille os, at der skete det samme over for andre lande, sådan som det portugisiske formandskab har sagt.

Og i den forbindelse vil jeg også spørge justitsministeren: Mener regeringen, at denne sag skal danne præcedens? Skal det være sådan, at hvis der kommer en ny regering i Belgien eller Frankrig eller England eller Danmark, som man ikke sympatiserer med, skal man kunne bede

EU om at træde til og iværksætte diplomatiske sanktioner mod f.eks. Danmark?

Formanden:

Vi er kommet lidt langt væk fra det egentlige hovedspørgsmål, men jeg vil lade det være op til ministeren at svare.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Jeg vil gerne rette den misforståelse, hr. Skaarup gjorde sig skyldig i. Det er ikke EU, der har grebet ind, det er 14 stats- og regeringschefer, der har markeret deres klare politiske afstandtagen, og jeg forstod på hr. Skaarup, at det var han fuldstændig enig i. Skal vi så ikke holde fast i det?

Hr. Skaarup er enig i, at der skal siges fra over for nazismen. Over for nazismens grimme fjæs og over for synspunkter, der vækker mindelser om det, Nazityskland stod for, skal vi sige fra, og det er jo så enkelt, at alle borgere uden for dette hus kan se det. Men at det så er blevet gjort til et indenrigspolitisk drilleri, er jo ikke regeringschefernes skyld.

Hvis hr. Skaarup satte sig ned en dag og fik tid til at se lidt på, hvordan reaktionerne har været i alle de andre 13 EU-lande over for stats- og regeringschefernes aktion, er der jo slet ikke den indenrigspolitiske tilgang til den, som vi har i Danmark. Herhjemme er det blevet oppositionens sædvanlige fridren rundt med noget, der kan stå som en flot markering, og det er blevet gjort til et indenrigspolitisk drilleri.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 46

Kristian Jensen (V):

Det er kommet frem, at personer med anden etnisk baggrund end dansk har udtrykt ønske om at skifte deres navn ud med et mere dansklydende navn som f.eks. Jensen eller Hansen. Desværre har de fået den besked, at det ikke kunne lade sig gøre, fordi det ikke er muligt at overtage et -sen-navn i Danmark.

Jeg synes, det er et problem, når folk er kommet hertil for at blive integreret i Danmark og integreret på arbejdsmarkedet og også ønsker at opgive deres efternavn, at vi så fra dansk side lægger hindringer i vejen for det. I og for sig burde det jo være overflødigt, hvad folk hedder, når det gælder om at få et job, men des-